

ИСТОРИЈСКИ

ДОДАТАК

**ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВИ
КАКО ЈЕ И ЗАШТО НАТО ВРАТИО РАТ У ЕВРОПУ**

СРБИЈА НИЈЕ КАПИТУЛИРАЛА НА БОЈНОМ ПОЉУ

НАТО је 24. марта 1999. извршио агресију на СР Југославију (Србију и Црну Гору), без објаве рата, без сагласности Савета безбедности УН, супротно међународном праву, Повељи УН, финалном Хелсиншком акту, потпуно нелегитимно, под лажним и исфабрикованим оптужбама, са циљем да Србији на силу отме Аутономну Покрајину Косово и Метохију и, ако буде мо-

гао, да окупира и целу Србију. СРЈ није напала ниједну другу државу, нити било коме представљала претњу. Бранила је, у својим границама, свој суверенитет и територијални интегритет од тероризма, угрожен војном побуном албанске националне мањине, коју је предводила терористичка „Ослободилачка војска Косова“, и њиховим константним нападима на полицију, цивиле, посебно Србе, али

и друге житеље ове српске Покрајине, који нису подржавали њихов тероризам, јер је њихов циљ био, и остао, етнички чисто независно „Косово“.

Агресија изведена под лажним изговорима и оптужбама, је у ствари била раније планирана и СРЈ, шта год да је учинила, није могла да је спречи, јер је била део шире стратегије НАТО. Напад на нашу земљу био је и прекретница у међународним од-

носима, јер је НАТО од одбрамбеног савеза постао агресивни, а напад на СРЈ вратио рат у Европу, први пут након Другог светског рата, и поставио образац за наредне нападе у свету, као што су били напади на Ирак, Либију, Авганистан, Сирију и друге земље. Многи су истicali да је агресијом на СРЈ НАТО започео агресивно ширење према Истоку, што је довело до данашњих сукоба у Украјини и на Блиском истоку. ■

пише:
Никола Шаиновић

Американци су предложили Резолуцију 1244, они су је гласали у Савету безбедности УН, првог дана примене су је прекршили и кршење траје и данас. Да ли има разлике између Минских споразума и ратова на простору бивше Југославије

ЦЕНТРИ СВЕТСКЕ МОЋИ РАЗНИМ НАГОДБАМА КУПУЈУ ВРЕМЕ У ПРИПРЕМАМА ЗА РАТ ЛАЖНИ МИРОВНИ СПОРАЗУМИ

ЖЕЛИМ само да укажем на једно ново оружје у савременим кризама које примењује Запад. То оружје се зове - Лажни мировни споразуми.

Такви споразуми долазе као наставци војних операција. Прво покушају војно, па кад не иде онда дају мировни споразум док се војска помери, а онда настављају тамо где су стали.

Да не би било да говорим начелно, ту је Резолуција 743 од 21. фебруара 1992. То је резолуција о Српској Крајини и доласку Унпрофора за мир. А онда три године касније напад на Крајину почиње тако што НАТО авиони руше телекомуникационе центре Војске Српске Крајине - не Хрватске. Почиње тродневна операција. Последњег дана Вилијам Холбрук долази код Милошевића у Београд и из Милошевићеве канцеларије зове Фрању Туђмана и каже „Председник Клинтон вам је на-

▲ Делегација СР Југославије на потписивању Кумановског споразума

редио да операцију „Олуја“ обуставите одмах. Другим речима, Америка је почела, Америка је завршила. Дошао је код нас да покаже пуну контролу над ситуацијом.

Цео мировни споразум је био потребан да би се за три године Хрватска војска припремила за операцију.

Да ли има разлике између Минских споразума и ратова на простору бивше Југославије? Да не би било да је то само моје мишљење поменућу изјаву госпође Ангеле Меркел која је рекла да је сврха Минских споразума куповање времена за Украјину да се при-

преми за рат са Русијом. Наравно, Русија је много већа па Украјини треба осам година, све друго је исто.

НА ПРИМЕР, Дејтон, један велики споразум, донео је мир. Али оставили су аутори две, како ми српски кажемо кукице.

Једна се зове Савет за примену мира, не савет за примену Споразума него Савет за примену мира па онда Савет за примену мира „у интересу мира“ прогласи шта год хоће, и дерогира Споразум.

Друга је „пошто није било времена“ у Дејтону остала је отворена „лини-

ја разграничења међу ентитетима у зони Брчко“ баш тако пише, па ће се то урадити касније. Касније је настао Дистрикт Брчко који потпуно прекида континуитет Републике Српске и служи за неке будуће операције.

О Косову, да и не говорим о Резолуцији 1244 и целог низа њених кршења. Она је донета зато што НАТО војска није могла да пробије српску границу и зато што је у Рамбујеу од нас тражено да једним потписом прихватимо окупацију земље од НАТОс и механизам за проглашење независности Косова. Ми смо то одбили, они су нас напали и пошто 78 дана бомбардовања није дало ништа онда су они понудили Резолуцију у којој пише све оно што смо ми у Рамбујеу рекли да је црвена линија. То је суверенитет Србије и Југославије - пише у Резолуцији. Разоружање ОВК - пише у Резолуцији. Останак дела наше Војске -

такође пише у Резолуцији.

АМЕРИКАНЦИ су предложили Резолуцију, они су је гласали у Савету безбедности УН, првог дана примене су је прекршили и кршење траје и данас и да вас не задржавам све тако до Бриселских споразума, једног другог, трећег, ... Кад би то у папирима узели то би била велика гомила. Сваки је служио да српска страна испуни нешто што им је тешко и не иде да би друга страна остала тамо где је била или да учини нешто још горе него до сада а да мантра буде „Морају обе стране...“ Ево дошли смо до Минска и рата у Украјини и видимо где то води. Ја, на крају, узимајући у обзир све што нам се догађало, имам само једну заједничку поруку. Морамо строго да пазимо кад склапамо мировне споразуме. То је као кад војници расклапају минско експлозивно средство - може вам експлодирати у рукама.

ПИСМО ВИЛИЈА ВИМЕРА ГЕРХАРДУ ШРЕДЕРУ, НЕМАЧКОМ КАНЦЕЛАРУ 2000. ГОДИНЕ

СРБИЈА ИСКЉУЧЕНА ИЗ ЕВРОПског РАЗВОЈА

БЕРЛИН, 2. мај 2000. **ВЕОМА** цењени господине канцелару, крајем прошле недеље био сам у прилици да у словачком главном граду Братислави присуствујем конференцији, коју су заједнички организовали америчко мини-старство иностраних дела и American Enterprise Institut (Спољнополитички институт Републиканске странке). Главне теме скупа биле су Балкан и проширење НАТО.

Конференцији су присуствовали веома високи политички представници, на што указује присуство великог броја председника влада, као и министара иностраних послова и министара

одбране из тог региона. Међу бројним важним тачкама, о којима се разговарало, неке од тема заслужују да их се нарочито истакне:

1. Организатори конференције су захтевали да се у кругу савезничких држава што је могуће брже изврши међународно признање независне државе Косово.

2. Организатори су изјавили да се Савезна Република Југославија налази ван сваког правног поретка, а пре свега изван Завршног документа из Хелсинкија.

3. Европски правни поредак представља сметњу за спровођење планова НАТО. У том смислу знатно је погоднији аме-

▲ Живадин Јовановић и Вили Вимер: Агресијом на СР Југославију исправљена грешка из Другог светског рата

рички правни поредак за примену и у Европи.

4. Рат против Савезне Републике Југославије вођен је да би се исправила погрешна одлука генерала Ајзенхауера из доба Другог светског рата. Због тога се из стратешких разлога тамо морају стационирати амерички војници, те да се тако на докнади оно што је пропуштено године 1945.

5. Европски савезници су учествовали у рату против Југославије да би, de facto, превазишли препреку и дилему која је настала после усвајања „Концепта нове стратегије“ Алијансе у априлу 1999. године, односно настојање Европљана да се претходно добије мандат УН или КЕБС.

6. Не умањујући важност накнадне легалитичке интерпретације Европљана да је, наиме,

код ширења задатака НАТО преко граница законски договореног подручја у рату против Југославије, била реч само о изузетку, ипак је јасно да је у питању преседан, на који се у свако доба свако може позвати, и тако ће многи убудуће и да поступају.

7. Ваљало би да се приликом садашњег ширења НАТО поново успостави територијална ситуација на простору између Балтичког мора и Анадолије, каква је постојала у време Римског царства и то у доба када је оно било на врхунцу моћи и заузимао највеће територијално пространство.

8. Због тога Пољска мора да буде окружена са севера и југа демократским државама као суседима, а Румунија и Бугарска да обезбеде копнену везу са Турском. Србија (вероватно због обезбеђивања

несметаног војног присуства САД) трајно мора да буде искључена из европског развоја.

9. Северно од Пољске треба да се оствари потпуна контрола над прилазима Санкт Петербурга Балтичком мору.

10. У сваком процесу праву народа на самоопредељење треба дати предност над свим другим одредбама или правилима међународног права.

11. Тврдња да је НАТО приликом напада на Савезну Републику Југославију прекршио сва међународна правила, а нарочито све одговарајуће одредбе међународног права - није оспоравана.

После ове конференције, на којој се расправљало веома слободно и отворено, не може да се избегне важност и далекосежност њених оцена, нарочито када се има на уму висок и компетентан састав учесника и организатора.

Америчка страна, изгледа, свесна је и спремна да у глобалном оквиру, због остваривања својих циљева, поткопа и укине међународни правни поредак, који је настао као резултат Другог светског рата у прошлом веку.

Сила има да стоји изнад права. Тамо где међународно право стоји на путу, треба га уклонити.

Када је сличну судбину доживело Друштво народа, Други светски рат није више био далеко. Начин размишљања, који води рачуна само о сопственим интересима, може да се назове само тоталитарним.

Тврдњу да је НАТО нападом на СР Југославију прекршио сва међународна правила и све одговарајуће одредбе међународног права - нико није оспорио

С пријатељским поздравима, Вили Вимер
(Писмо је објављено у књизи „1244 кључ мира у Европи“, Живадина Јовановића, министра иностраних послова СРЈ од 1998. до 2000. и председника Београдског форума за свет равноправних. Писмо је вољом аутора постало јавни документ 2005. године) ■

Књига – Зборник „Кад је рат враћен у Европу“ може да се набави преко издавача: БЕОГРАДСКИ ФОРУМ ЗА СВЕТ РАВНОПРАВНИХ ; 11 000 Београд, Сремска 6 / IV спрат ; Тел:(+381) 11 328 3 778; Website: www.beoforum.rs ; Email: beoforum@gmail.com

Or – code за Зборник „Кад је рат враћен у Европу“

